

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. II. 37.554/2013/8.szám

A Kúria a Balla és Gelányi Ügyvédi Iroda (dr. Balla Gábor ügyvéd, **cím**) által képviselt **I.r. Felperes (I.r. Felperes címe)** I.r., a Szécsényi Ügyvédi Iroda (dr. Szécsényi László ügyvéd, **cím**) által képviselt **II.r. Felperes (II.r. Felperes címe)** II.r., dr. Nagy Gabriella (**cím**) ügyvéd által képviselt **III.r. Felperes (III.r. Felperes címe)** III.r., dr. ... jogtanácsos által képviselt **IV.r. Felperes (IV.r. Felperes címe)** IV.r. felpereseknek a dr. ... jogtanácsos által képviselt Budapest Főváros Kormányhivatal Építésügyi és Örökségvédelmi Hivatala (1056 Budapest, Váci u. 62-64.) alperes ellen építési ügyben hozott határozat felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. május 21. napján kelt 10.K.30.650/2013/3. számú jogerős ítélete ellen az I.r. felperes által 7. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelme folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.30.650/2013/3. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezését hatályában fenntartja azzal, hogy az I.r. felperes keresetét elutasítja.

Az I.r. felperes vonatkozásában a perköltségre és az illetékviselésre vonatkozó rendelkezéseket hatályon kívül helyezi.

Kötelezi az I.r. felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint elsőfokú perköltséget.

Kötelezi az I.r. felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 20.000 (húszezer) forint kereseti és 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A II.r. felperes 2001. november 19-én előterjesztett kérelmére a Budapest Főváros ... kerület Polgármesteri Hivatal Építésügyi Osztálya - a jegyző nevében eljárva - 2003. január 16-án kelt és

2003. február 12-én jogerős V-412/2002. számú határozattal - kikötésekkel - építési engedélyt adott a ... számú, .../2,/3,/4,/5,/6. hrsz-ú ingatlanokon pince + földszint + 15 emelet szintes irodaépület, ehhez csatlakozóan pince + földszint + 1 emelet szintes teremgarázs és üzemanyagtöltő állomás építésére.

Az elsőfokú építésügyi hatóság az építési engedélyt a 2003. február 12-én kelt V-545/2003. számú határozatával vízügyi szakhatósági kikötéssel kiegészítette.

A II.r. felperes kérelmére az elsőfokú építésügyi hatóság 2005. szeptember 27-én kelt V-36/19/2005. számú határozatával - az üzemanyagtöltő állomást is érintően - módosított építési engedélyt adott ki.

Az elsőfokú építésügyi hatóság 2005. december 2-án kelt V-36/27/2005. számú határozattal az elkészült „...” üzemanyagtöltő állomás és a hozzá tartozó kereskedelmi egység épületrész ideiglenes használatbavételi engedélyét megadta.

A végleges használatbavételi engedély kiadására a 2006. június 7. napján kelt V-545/26/2006. számú határozattal került sor.

Az I.r. felperes - akit egy többsávós közút választ el az üzemanyagtöltő állomástól - a ... kerületi Önkormányzat Jegyzőjének 2006. március 22-én írt beadványában bejelentette, hogy tudomással bír az üzemanyagtöltő állomás ideiglenes működési engedélyéről. Sérelmezte, hogy mind az építési, mind pedig az ideiglenes működési engedély kiadása során mellőzte a hatóság a védőtávolságra vonatkozó szabály érvényesülésének vizsgálatát. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 15.§ (2) bekezdésén alapuló ügyféli jogállásának elismerését, iratbetekintés engedélyezését, tájékoztatását, az engedélyezési eljárás jogszerűségének vizsgálatát, illetőleg beadványa fellebbezéseként való elbírálását kérte.

Az elsőfokú építésügyi hatóság 2006. április 7-én kelt IV/50/819/2006. számú tájékoztató levelére és elutasító válaszára figyelemmel az I.r. felperes 2006. május 22-én ismételten kérte ügyféli minőségének elismerését és az üzemanyagtöltő állomás építésének befejeződésére tekintettel a használatbavételi engedélyt megadó határozat részére történő kézbesítését.

Az elsőfokú építésügyi hatóság a 2006. május 29-én kelt V-545/17/2006. számú határozatában az I.r. felperes ügyféli jogállás iránti kérelmét elutasította.

Az I.r. felperes fellebbezése folytán eljáró alperesi jogelőd, a Budapest Főváros Közigazgatási Hivatala a 2006. június 22-én kelt

08-1746/2006. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

Az I.r. felperes perindítása folytán a Fővárosi Bíróság a 2008. április 4-én kelt 10.K.35.015/2006/14. számú ítéletével a keresetet elutasította. Az I.r. felperes rendkívüli jogorvoslati kérelme folytán eljáró Legfelsőbb Bíróság a 2009. szeptember 9-én kelt Kfv.II.37.242/2008/10. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét, valamint az alperesi jogelőd határozatát - az elsőfokú határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. Kifejtette, hogy a működési engedéllyel kapcsolatos kérelem intézését az építésügyi hatóságnak az illetékes hatósághoz (osztályhoz) kellett volna áttennie. A 2006. március 22-i és a 2006. május 22-i kérelmet tartalma szerint kellett volna elbírálni és azt kellett volna vizsgálni, hogy a felperest az üzemanyagtöltő állomás - nem pedig az irodaház - használatbavételi engedélyezési eljárásában az ügyfél jogállása megilleti-e. Megállapította, hogy az üzemanyagtöltő állomás használatbavételi engedélyezési eljárására a már időközben hatályba lépett Ket. szabályai vonatkoztak, és a 2005. december 2-án kelt V-36/27/2005. számú határozat is a Ket. rendelkezését alkalmazta. Rögzítette továbbá, hogy az építési és használatbavételi engedélyezési eljárás bár összefüggő, egymást követő, de mégis elkülönülő hatósági eljárások, így az ügyfelek körét minden egyes eljárásban az adott eljárásra vonatkozó hatályos eljárási szabályok figyelembevételével kell megállapítani. A használatba-vételi eljárás ügyfelei közül - jogszabályi rendelkezés hiányában - nem zárható ki az a személy, aki az építési engedélyezési eljárásban ügyfélként nem vett részt.

A használatbavételi engedélyezés során alkalmazott Ket. 15.§ (2) bekezdése az ügyfelek közé sorolja a létesítmény hatásterületén lévő ingatlanok tulajdonosait. Az I.r. felperes, akit az üzemanyagtöltő állomástól egy közút választ el, a levegő védelmével kapcsolatos egyes szabályokról szóló 21/2001.(II.14.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 6.§ (1) bekezdése és 2. számú melléklet D) pontja szerinti védőövezeten belül való elhelyezkedés vizsgálata nélkül is, hatásterületen élő közösségnek minősül, ezért az ügyféli jogállása nem vitatható az üzemanyagtöltő állomás használatbavételi engedélyezési ügyében, és ezért (jogorvoslati) kérelmét a hatóság érdemben köteles vizsgálni.

A Legfelsőbb Bíróság az új eljárásra ezért előírta, hogy az elsőfokú hatóság a 2006. március 22-i és 2006. május 22-i kérelmeket tartalma szerint bírálja el, mind az ideiglenes működési, mind az üzemanyagtöltő állomás használatbavételi engedélyezési eljárását érintően. A hatáskörébe nem tartozó, működési engedélyt adó határozat elleni kifogást az illetékes hatóságnak küldje meg. Előírta, hogy a Ket. 15.§ (2) bekezdése figyelembevételével a használatbavételi engedélyezési eljárásban a határozat utólagos kézbesítését követően a beadványt vagy saját

hatáskörben kell elbírálni vagy fellebbezésként fel kell terjeszteni a felettes szervhez.

Az elrendelt új eljárásban az elsőfokú hatóság az I.r. felperes ügyféli jogállását az üzemanyagtöltő állomás ideiglenes használatbavételi engedélyezési ügyében elismerte a 2010. február 26-án kelt V/301-7/2010. számú határozatával.

Fenti határozat ellenére az I.r. felperes 2010. október 26-án az építési és a módosított építési engedélyeket is fellebbezéssel támadta. A beadványhoz csatolt magánszakvélemény szerint az üzemanyagtöltő állomás és a társasház épületének homlokzata közti távolság 41,25 m.

Az alperes - a V/301-7/2010. számú határozatában foglaltakat mellőzve, az I.r. felperesi fellebbezésre figyelemmel - a 2011. március 7-én kelt 50BP-594/2/2011. számú határozatával a V-545/2003. számú határozattal kiegészített V-412/2002. számú építési engedélyt adó határozatot megváltoztatta, az üzemanyagtöltő állomásra vonatkozó építési engedélykérelmet elutasította, az üzemanyagtöltő állomásra vonatkozó kikötéseket törölte. A V-36/19/2005. számú módosított építési engedélyt adó határozatot megváltoztatta és a módosított építési engedélykérelmet elutasította. Utalt arra, hogy építésrendészeti eljárás indul az üzemanyagtöltő állomás vonatkozásában.

Az I.r. felperes az ideiglenes használatbavételt engedélyező határozat ellen a korábbi kérelmek mellett újabb fellebbezést nyújtott be 2010 augusztusában. A fellebbezéseket az alperes az 50BP-594/3/2011. számú határozatával elbírált, és az elkészült „...” üzemanyagtöltő állomás és a hozzátartozó kereskedelmi egység ideiglenes használatbavételi engedélyét nem adta meg, továbbá elrendelte az építésrendészeti eljárás haladéktalan lefolytatását. A döntés indoka az volt, hogy az építési engedély hiányában az ideiglenes használatbavétel nem engedélyezhető.

Az I.r. felperes a végleges használatbavételi engedély vonatkozásában is kérte ügyféli jogállása elismerését, majd a határozat kézbesítésének megtörténte nélkül 2010. augusztus 6-án megfellebbezte a V-545/26/2006. számú - a módosított építési engedély és a kiadott fennmaradási engedély alapján megépült „...” elnevezésű irodaépület földszintjén lévő konyha, étterem, bankfiók használatbavételi engedélyét megadó, valamint az irodaépületre, a hozzátartozó teremgarázsokra, üzemanyagtöltő állomásra és valamennyi helyiségre, mint befejezett létesítményre végleges jelleggel használatbavételi engedélyt adó - határozatot. Az alperes a fellebbezést az 50BP-594/4/2011. számú határozatával bírálta el, és az elsőfokú határozatot akként változtatta meg, hogy a ideiglenes jelleggel adott használatbavételi engedélyt az „...” elnevezésű irodaépület földszintjén lévő konyha, étterem és

bankfiók tekintetében, míg a végleges használatbavételi engedélyre vonatkozó rendelkezéseket megsemmisítette. Határozatának indokolásában hivatkozott a 50BP-594/2/2011. számú határozat meghozatalát követően kialakult jogi helyzetre és arra, hogy a bankfiók, étterem, konyha tekintetében az ideiglenes használatbavétel feltételei fennálltak.

A felperesek perindítása folytán az elsőfokú bíróság részítéletében az alperes 50BP-594/2/2011. számú határozatát támadó kereseteket elutasította.

A részítélet ellen az I.r., a III.r. és a IV.r. felperesek nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet, amelynek folytán eljáró Kúria Kfv.II.37.142/2012/22. számú ítéletében a Fővárosi Bíróság 10.K.32.168/2011/28. számú részítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott rendelkezéseit nem érintette, a felülvizsgálati kérelemmel támadott részeit és az alperes 2011. március 17-én kelt 50BP-594/2/2011. számú határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte.

Megállapította, hogy a Legfelsőbb Bíróság Kfv.II.37.242/2008/10. számú ítélete az I.r. felperes ügyféli minőségét a Ket. 15.§ (2) bekezdésére alapította, az I.r. felperes ügyféli minőségét - kizárólag - az üzemanyagtöltő állomás használatbavételi engedélyezési eljárásában ismerte el, az építési engedélyezési eljárásban azonban nem.

Ügyféli minőség, ügyféli jogállás hiányában az I.r. felperes az építési engedélyek kapcsán jogorvoslati joggal sem rendelkezett, ebből eredően az alperes az arra nem jogosulttól, nem az ügyféltől származó fellebbezést érdemben nem bírálhatta volna el. Az érdemi elbírálásnak akadályát képezte az is, hogy az alperes az építési engedélyről való tudomásszerzés időpontját sem tisztázta, azt meg sem állapította, erre vonatkozóan az I.r. felperest nem nyilatkoztatta, holott az I.r. felperes az építkezés megkezdésével az építkezésről tudomást szerzett, és a 2005. november 21-i levelének tartalmából kitűnően tisztában volt azzal a ténnyel, hogy az építkezés befejeződött, az építményre már használatbavételi engedélyezési eljárás van folyamatban. Ezért a már évekkal korábban jogerősített építési engedély kapcsán nem is kívánt eljárást kezdeményezni. Megállapította azt is a Kúria, hogy az olyan fellebbezés, amelyet nem az építkezésről való tudomásszerzést követően rövid idővel terjesztenek elő, nem tekinthető jóhiszemű joggyakorlás körébe esőnek és nem teremti meg a Ket. 1.§ (4) bekezdése szerinti védelem alapjait, de az Áe. 2.§ (4) bekezdés szerinti jóhiszemű eljárást sem.

Az érdemi elbírálás további akadályát képezte a jogerős határozatok alapján a jóhiszemű jogszerzés, joggyakorlás. Az Áe. 61.§ (5) bekezdése ilyen esetben kizárta a határozat módosítását (megváltoztatását is). Ugyanígy rendelkezik a Ket. 115.§ (4) bekezdés c) pontja is.

Mindezek alapján levonta azt a következtetést, hogy az alperes sem

fellebbezésre, sem hivatalból az építési engedélyek tárgyában hozott határozatok megváltoztatására nem volt jogosult, jogsértően járt el, amikor a határozatokat nem ügyféltől származó fellebbezés alapján megváltoztatta.

Az új eljárásra a Kúria előírta, hogy az alperesnek a fellebbezést vissza kell küldenie az elsőfokú hatóságnak, aki a nem ügyféltől származó fellebbezést a Ket. 102.§ (3) bekezdése alapján érdemi vizsgálat nélkül köteles elutasítani.

Az elsőfokú bíróság a Kúria fenti döntése alapján folytatta az 50BP-594/3/2011. és az 50BP-594/4/2011. számú határozatokkal szemben előterjesztett keresetek folytán megindult, majd a részítélet elleni felülvizsgálatra tekintettel felfüggesztett eljárást.

Az I. r. felperes keresetében az 50BP-594/4/2011. számú határozat törvényességét vitatva azt sérelmezte, hogy a egy határozatban kellett volna döntenie a használatbavételi engedélyezésről, az ideiglenes használatbavételi engedély kadásának nem álltak fenn a törvényi feltételei.

A II., III., és IV.r. felperesek - I.r. felperestől eltérő okokból - vitatták keresetükben a 50BP-594/3/2011. és az 50BP-594/4/2011. számú határozatok törvényességét.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletében az alperes 50BP-594/3/2011. és az 50BP-594/4/2011. számú határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte.

A bíróság döntését elsődlegesen a Kúria Kvf.II.37.142/2012/22. számú határozatában foglaltakra alapította, kimondva, hogy az I.r. felperes az építési engedélyezési eljárásokban nem volt ügyfél, így az építési engedéllyel szemben előterjesztett jogorvoslati kérelmét érdemi vizsgálat nélkül kellett volna elutasítani, az azt érdemben elbíráló alperesi döntés törvénysértő, mint ahogy jogsértőek az ezen határozaton alapuló használatbavételi engedélyek tárgyában hozott határozatok is. Utalt arra, hogy az I. r. felperes jogorvoslati kérelmeinek elbírálásánál kiinduló alap a (korábbi) jogerős építési engedélyben foglalt előírás és tartalom.

Mindezen túl rögzítette a bíróság, hogy azt nem lehet a használatbavételi engedélyezési eljárásban számon kérni, aminek az építési engedélyezési eljárás részét kellett volna képeznie, a használatbavételi engedélyezési eljárásban csak a jogerős építési engedélyben foglalt előírások betartását lehet vizsgálni. Megállapította, hogy a R.-ben előírt védelmi övezetet az építési engedélyezési eljárásban kellett volna biztosítani, az építési engedélyezési eljárás fogyatékosága a használatbavételi engedélyezési eljárásban nem kérhető számon.

A jogerős ítélet ellen az I.r. felperes nyújtott be felülvizsgálati

kérelmet és sérelmezte, hogy a keresetét az elsőfokú bíróság nem bírálta el, ezzel megsértette a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 213.§ (1) bekezdésében foglaltakat. Állította, hogy kereseti kifogása szerint az alperes a másodfokú eljárásban a védelmi övezetre vonatkozó fellebbezési érvelését törvénysértően érdemben nem bírálta el, ezzel megsértette a Ket. 104.§ (3) bekezdésében foglaltakat. Előadta, hogy a benzinkút végleges használatbavételi engedélyének megsemmisítését az alperes az építési engedély hiányára alapította, holott a védelmi övezet hiánya is okot adott erre, ezt azonban nem vette figyelembe. Sérelmezte, hogy a bíróság túlterjeszkedett hatáskörén, amikor a védelmi övezetre vonatkozó fellebbezési érvelést maga bírálta el, elvonva ezzel a hatóság hatáskörét; továbbá szakértő bevonása nélkül döntött, és kötelező iránymutatással élt a hatóság felé. Állította továbbá, hogy a jogerős ítélet sérti az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (továbbiakban: Étv.) 44.§ (2) bekezdését, valamint a 46/1997.(XII.29.) KTM rendelet 30.§-át, 312/2012.(XI.8.) Kormányrendelet 40.§ (2) és (3) bekezdését is, mert a használatbavételi engedélyezési eljárásban a vizsgálat tárgya az épület rendeltetésének megfelelő és biztonságos használatának a követelménye, így nem zárható ki a használatbavételi engedélyezési eljárásból a R. szerinti védelmi övezet megtartottságának ellenőrzése. Álláspontja szerint a védelmi övezet hiányában az épület használata nem tekinthető biztonságosnak. Érvelt azzal is, hogy a jogerős ítélet ellentétes a korábban hozott felülvizsgálati döntésekkel.

A felülvizsgálati tárgyaláson kijelentette, hogy nem vitatja az engedélyezési eljárások részekre bontásának lehetőségét, továbbá azt sem, hogy csak az üzemanyag-töltő állomás használatbavételi engedélyezése körében áll fenn ügyféli jogosultsága.

A II.r. felperes észrevételében a jogerős ítélet hatályban való fenntartását kérte. Érvelt a bírósági felülvizsgálat korlátaival, a kereseti kérelemhez kötöttség szabályával, és állította, hogy az elsőfokú bíróság nem sértett eljárási szabályt. Álláspontja szerint a bíróság a hatóság hatáskörét nem vonta el, a használatbavételi engedélyezési eljárás kereteit helyesen rögzítette, az építési szabályokat nem sértette, mivel nem zárta ki az épületbiztonsági körülmények vizsgálatának lehetőségét; továbbá nem sértette a korábbi felülvizsgálati határozatokat sem.

A III. r. felperes észrevételében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Állította, hogy az I.r. felperes többször sikertelenül kérte annak elfogadtatását, hogy az engedélyezési eljárás nem különülhet el. Hangsúlyozta, hogy az I.r. felperes ügyféli joga az üzemanyag-töltő állomás tekintetében és nem az irodaház vonatkozásában nyert elismerést. Egyéb kérdésekben a II.r. felperessel értett egyet.

A IV. r. felperes felülvizsgálati tárgyaláson tett nyilatkozatában a jogerős ítélet hatályban tartását kérte, csatlakozott a III. r. felperes előadásához.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és azt állapította meg, hogy az I.r. felperes a jogerős ítéletnek az 50BP-594/3/2011. számú határozatot hatályon kívül helyező rendelkezését nem támadta, kizárólag az 50BP-594/4/2011. számú határozatot érintő rendelkezések törvényességét vitatta.

Az I. r. felperes felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint - túlnyomó részt - nem alapos.

Az elsőfokú bíróság felülvizsgálattal érintett ítéletének rendelkező része és indokolásának egy része szerint valamennyi felperes keresetét alaposnak találta, és ezért a támadott közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezéséről és az alperes új eljárásra kötelezéséről rendelkezett. Ugyanakkor a jogerős ítélet részletesen foglalkozott az I.r. felperesnek a R. szerinti védelmi övezettel kapcsolatos kifogásaival, és azokat alaptalannak ítélte, de ennek eljárásjogi következményeit az elsőfokú bíróság nem vonta le, e körben az I.r. felperes „keresetéről” nem döntött, azt nem utasította el. Az elsőfokú bíróság egyébként azt sem jelölte meg pontosan, hogy az I.r. felperes mely kereseti kérelmét találta alaposnak.

A felülvizsgálati kérelem érvelésére figyelemmel a Kúria az alábbiakat állapította meg:

Az I. r. felperes keresetében kizárólag az 50BP-594/4/2011. számú határozatot támadta. Ezen határozatnak két jól elkülöníthető rendelkezése volt: egyrészt a hatóság visszavonta a V-545/26/2006. számon kiadott végleges használatbavételi engedélyt, másrészt kiadta a tárgyi ingatlanon épült „...” irodaépület földszintjén elkészült önálló, rendeltetésszerű használatra alkalmas konyha, étterem és bankfiók ideiglenes használatbavételi engedélyét.

Az I.r. felperes határidőben előterjesztett keresetében lényegében az építési és a használatbavételi eljárás részekre bonthatóságát (ettől I.r. felperes elállt) és az ideiglenes használatbavételi engedély kiadhatóságát vitatta.

Az I.r. felperes szerint az első tárgyaláson tett nyilatkozatában keresetét kiterjesztette a R. szerinti védelmi övezettel kapcsolatos fellebbezési érveinek törvénysértő mellőzésére, amikor egy másik perben felvett, 10.K.32.168/2011/22. számú jegyzőkönyv 5. oldal utolsó bekezdésében rögzített álláspontjára utalt.

A Kúria megállapítása szerint az I.r. felperes keresetében kizárólag az ideiglenes használatbavételi engedély kiadásának törvényességét - ennek keretében a hatósági eljárás részekre bontását - vitatta, a hivatkozott, más ügyben készült jegyzőkönyvi észrevétele konkrét kereseti kérelemnek nem minősül, az az érvelések következtetlensége folytán konkrétan nem is kapcsolható a 50BP-594/4/2011. számú határozat rendelkezéseihez. Megjegyzi a Kúria, hogy ha a jegyzőkönyvi nyilatkozatot kereseti kérelemként lehetne azonosítani, akkor elkésztettnek minősülne, a Pp. 335/A.§ (1) bekezdés 2. mondata alapján, mivel a keresettel nem támadott végleges használatbavételi engedély visszavonásáról szóló rendelkezéshez, de sokkal inkább a szintén nem támadott 50BP-594/3/2011. számú határozathoz tartozó érvelés lehetne. Ez okból az I.r. felperes védelmi övezetre vonatkozó (fentiek szerint elő nem terjesztett) kereseti kérelmének érdemi elbírálására sor sem kerülhetett volna az elsőfokú eljárásban, e körben az elsőfokú bíróság szükségtelen ítéleti megállapításokat tett ítéletének 8. oldal 3. bekezdésében, melyet a Kúria mellőzni rendel.

A Kúria az I.r. felperes előterjesztett keresete kapcsán kiemeli, hogy az elsőfokú bíróságnak, de a felülvizsgálati bíróságnak is hivatalból vizsgálnia kell, hogy a felperes rendelkezik-e keresetösségi joggal az adott közigazgatási határozat vonatkozásában. A keresetösségi jog terjedelme kihat a felülvizsgálat terjedelmére is.

Az I.r. felperes olyan épületrészekre kiadott ideiglenes használatbavételi engedélyt támadott keresetében, mely épületrészek tekintetében ügyféli joga nem áll fenn, melyekhez kapcsolódóan a közvetlen érintettségét, érdekelttségét sohasem állította, ezáltal nem is bizonyította. Az elsőfokú bíróság az ügyféli jog hiányát az építési engedélyezési eljárásra nézve megállapította, ugyanakkor az irodaház épületre vonatkozó ügyféli jog hiányának következményét nem vonta le. Az I.r. felperes keresetét az elsőfokú bíróságnak a keresetösségi jog hiánya folytán el kellett volna utasítania a Pp. 339.§ (1) bekezdése alapján, melyet a Kúria a Pp. 275.§ (4) bekezdése szerint megtett, megállapítva, hogy az elsőfokú bíróság ítélete az I.r. felperes keresetének elbírálása tekintetében téves. Ugyanakkor a Kúria azt is megállapította, hogy az 50BP-594/4/2011. számú határozat hatályon kívül helyezése és az alperes új eljárásra kötelezése a II-IV.r. felperesek keresete folytán törvényes és részben felülvizsgálattal nem érintett rendelkezés is, ezért ezt hatályában fenntartotta a fenti kiegészítéssel.

A III.r. felperes észrevételében foglaltakra figyelemmel megjegyzi a Kúria, hogy a Kúria Kfv.II.37.142/2012/22. számú ítélete folytán a 2003-ban kiadott, majd kiegészített és 2005-ben módosított építési engedély hatályában fennmaradt, így újabb építési engedélyezési eljárás lefolytatásának nincs helye, tekintve, hogy e

körben jogerős határozat áll a rendelkezésre. A felülvizsgálati döntések folytán az építésügyi hatóságnak egyrészt az építési engedély ellen nem jogosulttól származó fellebbezést el kell utasítania a Ket. 102.§ (3) bekezdése alapján (Kfv.II.37.142/2012/22. számú ítélet útmutatása), továbbá az I.r. felperesnek a 2006. márciusában és májusában az üzemanyagtöltő állomás használatbavételi engedélye vonatkozásában benyújtott fellebbezését kell ügyféltől származó jogorvoslati kérelemként elbírálni (Kfv.II.37.242/2008/10. számú ítélet útmutatása).

Az I.r. felperes pervesztes lett, ezért az elsőfokú ítélet perköltségre és illetékviselésére vonatkozó, I.r. felperest érintő rendelkezéseit a Kúria hatályon kívül helyezte a Pp. 275.§ (4) bekezdése alapján és az I.r. felperest az alperes elsőfokú eljárásban felmerülő költségeinek megfizetésére kötelezte a Pp. 78.§ (1) bekezdése szerint, továbbá kötelezte a költségviselés szabályai és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján az 1990. évi XCIII. törvény 43.§ (3) bekezdése szerinti kereseti és az 50.§ (1) bekezdése szerinti felülvizsgálati illeték viselésére. Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért erről rendelkezni nem kellett. A II-IV. r. felperések költségének megtérítésére a Pp. rendelkezései nem adnak lehetőséget, amennyiben a velük azonos oldalon álló pertársuk a pervesztes.

Budapest, 2014. január 22.

Dr. Tóth Kincső s.k. tanácselnök, előadó bíró, Dr. Márton Gizella s.k. bíró, Dr. Szilas Judit s.k. bíró